

Jerzy Mielczarek, Aleksander Dubrowski, Andrzej Konopka

Izba warszawska

Palestra 22/1(241), 103-107

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

którzy składają wnioski w trybie art. 64 § 2 k.p.k. Uczestnicy zwracali też uwagę na niecelowość przesłuchań prowadzonych przez prokuratorów w obecności prowadzących dochodzenie funkcjonariuszy MO. Fakt ten wpływa w pewnych wypadkach krępująco na wyjaśnienia podejrzanych. Poza tym podnoszono również sprawę rażąco niskiej taryfy za udział w czynnościach śledczych oraz poruszano inne jeszcze istotne problemy związane z udziałem adwokata w dochodzeniu i śledztwie.

W tym samym dniu doc. dr Stefan Kaleta wygłosił wykład na temat: „Problematyki nowelizacji k.r.o. z 1975 r. oraz wytycznych i orzecznictwa SN w sprawach rodzinnych”. Ten interesujący wykład uwzględniał zarazem praktyczne potrzeby w procesach w sprawach rodzinnych, dlatego też spotkał się z żywym zainteresowaniem koleżanek i kolegów.

W trzecim dniu zajęć wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Władysław Pociąg omówił trudną problematykę przedstawioną w temacie: „Ekspertyza psychiatryczna w procesie karnym”. Uczestnicy przyjęli wystą-

wienie dr Pocięga z dużą uwagą i zainteresowaniem.

Ostatnie zajęcia poświęcone były odpowiedzialności majątkowej pracowników w świetle k.p., który to temat przedstawił adw. Piotr Latos.

Podkreślić należy, że warunki zakwaterowania i wyżywienia w Domu Wczasowym „Mieszko” były bardzo dobre, a usytuowanie sympozjum w miejscowości wczasowej pozwoliło uczestnikom połączyć zajęcia z rekreacją.

Na zakończenie uczestnicy sympozjum wyrazili zdanie, że tego rodzaju formy doskonalenia zawodowego, połączone z możliwością czynnego wypoczynku w miejscowościach wczasowych, są bardzo pożyteczne i godne kontynuowania, zwłaszcza z udziałem kilku sąsiadujących ze sobą izb adwokackich. Jednocześnie przedstawiciele rad: wałbrzyskiej, wrocławskiej i opolskiej uzgodnili, że w styczniu 1978 r. zostanie zorganizowane spotkanie w Wałbrzychu dla omówienia zacieśnienia współpracy w różnych dziedzinach między tymi izbami.

adw. Jerzy Bronisz

I z b a w a r s z a w s k a

1. Rocznicowe obchody Dnia Wojska Polskiego znalazły także swoje odbicie w należącem już do tradycji spotkaniu kierownictwa wojskowego wymiaru sprawiedliwości z adwokatami-obrońcami wojskowymi, zrzeszonymi w najliczniejszym Kole Obrońców Wojskowych, działającym przy Sądzie Warszawskiego Okręgu Wojskowego. W spotkaniu odbytym w dniu 15 października 1977 r. uczestniczyli: prezes Izby Wojskowej Sądu Najwyższego gen. bryg. Kazimierz Lipiński, zastępca Prokuratora Generalnego PRL naczelny prokurator wojskowy płk Józef Szewczyk, grono oficerów IWSN, szef Sądu

WOW płk Henryk Kwaśny oraz sędziowie tegoż Sądu. Naczelną Radę Adwokacką reprezentował dziekan Warszawskiej Rady Adwokackiej adw. Maciej Dubois.

Po zagajeniu zebrania przez przewodniczącego KOW adw. Aleksandra Dubrowskiego głos zabrał prezes IWSN gen. bryg. Kazimierz Lipiński, który m.in. powiedział, że obrońcy wojskowi mają znaczny udział w dziele tworzenia warunków ścisłego przestrzegania prawa w wojsku, utrwalania dyscypliny i porządku wojskowego. Współdziałając z sądami i prokuraturą w wymiarze sprawiedliwości, rzetelnie wy-

pełniają oni swoje ustawowe zadania, łącząc obowiązek obrony oskarżonych przed sądem z interesem społecznym ochrony prawa przed zamachami, dostrzegając przy tym ogólnospołeczną potrzebę profilaktycznego oddziaływania na środowisko wojskowe. W związku z tym mówca prosił o przyjęcie serdecznych podziękowań oraz wyrazów wysokiego uznania za wielkie zawodowe i polityczno-społeczne walory prezentowane w pracy obrońców wojskowych. Nawiązując do przyznanych odznaczeń, generał Lipiński wyraził nadzieję, że ten widoczny wyraz uznania będzie jeszcze jedną więcej zachętą do dalszego doskonalenia przez członków Koła udziału w wojskowym wymiarze sprawiedliwości, do wykorzystywania w tym zakresie szczególnie uchwalonych w Izbie Wojskowej Sądu Najwyższego wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawie prawidłowego stosowania środków karnych przez sądy wojskowe, do sprawnego posługiwania się w swej pracy obrończej również treścią obowiązujących od 12.X.1977 r. nowych regulaminów wojskowych, które mają tak ogromne znaczenie dla porządku wojskowego i przestrzegania przez żołnierzy prawa. Na zakończenie prezes Izby Wojskowej SN życzył obrońcom wojskowym pomyślności w pracy zawodowej i w życiu osobistym, najlepszego zdrowia, największej satysfakcji i spełnienia wszystkich zamierzeń.

Po odczytaniu rozkazu Ministra Obrony Narodowej przez szefa Oddziału Kadr Izby Wojskowej SN ppłka Jerzego Mielczarka generał Lipiński udekorował **MEDALEM ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU**: srebrnym — adw. Aleksandra Dubrowskiego, a brązowym: adw. Antoniego Borkowego, adw. Czesława Jaworskiego, adw. Stanisława Parysa i adw. Jerzego Radwana.

W imieniu wyróżnionych obrońców wojskowych podziękowanie złożył adw.

Antoni Borkowy, który zepewnił kierownictwo wojskowego wymiaru sprawiedliwości, iż członkowie KOW, poczuwając się do współodpowiedzialności za prawidłowe kształtowanie dyscypliny społecznej i porządku wojskowego, nadal będą dokładali starań w dziedzinie umacniania Sił Zbrojnych PRL.

W części nieoficjalnej, przy tradycyjnej lampce wina, w serdecznej i miłej atmosferze zabierali kolejno głos: dziekan Rady Adwokackiej w Warszawie adw. Maciej Dubois i zastępca Prokuratora Generalnego PRL naczelny prokurator wojskowy płk Józef Szewczyk.

*ppłk mgr Jerzy Mielczarek
adw. Aleksander Dubrowski*

2. Prezes Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy wystąpił do Rady Adwokackiej z inicjatywą stałego organizowania okresowych seminariów umożliwiających wspólną wymianę poglądów sędziów, prokuratorów i adwokatów co do problemów, jakie wynikają z codziennej praktyki wymiaru sprawiedliwości.

Rada Adwokacka z wielkim zadowoleniem przyjęła tę inicjatywę, wyrażając ze swej strony przekonanie, że tego rodzaju działalność zbieżna jest w pełni z planem kadencyjnym Rady Adwokackiej i uprzednimi postulatami adwokatury, że przyczyni się do dalszego pogłębienia doskonalenia zawodowego i pozwoli na niezmiernie cenną wymianę poglądów.

Pierwsze spotkanie o tematyce: „Dopuszczenie i rola oskarżyciela posiłkowego w sprawach z art. 184 i 186 k.k.” odbyło się w dniu 5 listopada 1977 r. Z ramienia Rady Adwokackiej stanowisko adwokatury warszawskiej w ramach tej tematyki przedstawił adw. Jerzy Biejat.

3. Uchwałą Rady Państwa z dnia 31 grudnia 1976 r. adw. Tadeusz Śmiarowski, członek Zespołu Adwo-

kackiego Nr 10 w Warszawie, został odznaczony „Medalem Zwycięstwa i Wolności — 1945 r.” za bezpośredni udział w bojach o wolność Ojczyzny.

4. W dniu 7 listopada 1977 r. odbył się uroczysty wieczór poświęcony 60-leciu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Zagajenie wygłosił adw. H. Pielišński, a referat okolicznościowy — adw. B. Lipišński. W dalszej części wieczoru wystąpili artyści scen warszawskich.

5. Na zebraniu w dniu 12.X.1977 r. wybrana została Egzekutywa POP PZPR przy Izbie Adwokackiej w Warszawie w następującym składzie: tow. adw. Tomasz Jankowski, tow. adw. Bohdan Lityński — I sekretarz, tow. adw. Bogdan Lipišński, tow. adw. Jerzy Makowski, tow. adw. Jerzy Malinowski, tow. adw. Kazimierz S. Mazur, tow. adw. Stanisław Rzezczycki — sekretarz, tow. adw. Lucjan Skorupka — sekretarz, tow. adw. Kazimierz Zieliński.

6. Do Rady Adwokackiej wpłynął list skierowany do adw. Ryszarda Marka przez prezesa Sądu Najwyższego dra Franciszka Ruska, następującej treści:

„W imieniu własnym i sędziów Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pragnę wyrazić uznanie za opracowanie zawierające przegląd piśmiennictwa, wyjaśnień i orzecznictwa za lata 1975—1976 do kodeksu pracy.

Jest to nader cenna pozycja z uwagi na jej społeczną przydatność.

Charakter opracowania umożliwia korzystanie z niego nie tylko przez prawników, ale przez wszystkich, którzy stosują kodeks pracy w praktyce.

Zyczę dalszego kontynuowania rozpoczętego opracowania.

*Łączę wyrazy szacunku
Dr Franciszek Rusek”*

7. Komisja Doskonalenia Zawodowego zorganizowała w dniach 7—9.X.1977 r. w Grzegorzewicach sympozjum ogólnopoznawcze, poświęcone omówieniu orzecznictwa w zakresie prawa i postępowania karnego i cywilnego oraz kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Wykładowcami byli kol. kol. C. Jaworski Z. Krzemiński, W. Łukawski i W. Pocięj.

Biblioteczka doskonalenia zawodowego wzbogaciła się o kolejną pozycję, mianowicie o skrypt adw. R. Marka: „Prawo pracy — piśmiennictwo, wyjaśnienia, orzecznictwo”, stron 158.

8. W dniu 18.X.1977 r. odbyło się spotkanie radców prawnych, w czasie którego dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dr Piątkowski wygłosił prelekcję na temat tendencji rozwojowych pracowniczych ubezpieczeń społecznych.

9. Komisja Socjalna Rady Adwokackiej w Warszawie zakończyła akcję letnią wczasów dla Koleżanek i Kolegów z dniem 17.IX.1977 r., który był ostatnim dniem ostatniego turnusu w naszym Ośrodku Wypoczynkowym w Barcicach. Należy zaznaczyć, że pomysł wybudowania i uruchomienia własnych domków w tymże Ośrodku przez Radę Adwokacką w Warszawie okazał się udany, gdyż domki są w pełni wykorzystane przez cały sezon; w pewnych okresach były nawet trudności z rozdziałem miejsc wobec zbyt dużej liczby zgłaszających się. Domki są dość wygodne, pięknie położone i przy pełnej obsadzie czteroosobowej koszt utrzymania i pobytu wynosi 85 zł od osoby na dobę. Wyżywienie w sąsiednim Ośrodku Zakładów Radiowych im. M. Kasprzaka jest wystarczające. W sumie więc należy uznać, że koszty związane z bytem w Barcicach nie są wysokie. W najbliższym czasie Rada Adwokacka przeprowadzi rozliczenie z

wczasów i w okresie jesiennym przystąpi do bardziej gruntownego remontu domków, przy czym uwzględnione zostaną postulaty Koleżanek i Kolegów, którzy w br. przebywali na wczasach w Barcicach.

Została również zakończona letnia akcja związana z przydziałami skierowań Funduszu Wczasów Pracowniczych. Na początku swej działalności w obecnej kadencji Rady Adwokackiej udało się Komisji Socjalnej uzyskać znaczną ilość skierowań, które ku zadowoleniu Koleżanek i Kolegów zostały rozprowadzone w naszym środowisku. Poczynając od grudnia br. Komisja będzie prowadziła zimową akcję wczasową.

Członkowie Izby wraz z rodzinami mają możliwość korzystania przez okres całoroczny z Domu Wypoczynkowego w Kazimierzu Dolnym przy ul. Krakowskiej 57, należącym do Rady Adwokackiej w Lublinie. Są tam pokoje wydzielone specjalnie dla Izby Adwokackiej w Warszawie. Skierowania należy załatwiać w godzinach przedpołudniowych w Biurze Rady Adwokackiej (Warszawa, Al. Ujazdowskie 49), które udziela również informacji w tej sprawie.

10. W dniu 10 września 1977 r. rozpoczęto zajęcia szkoleniowe dla aplikantów adwokackich Izby warszawskiej i Izby siedleckiej. Wykład inauguracyjny na temat historii adwokatury wygłosił adw. dr Zdzisław Krzemiński.

11. W dniach 23 i 24.IX.1977 r. odbyły się przesłuchania eliminacyjne w ramach konkursu krasomówczego, organizowanego przez Ośrodek Badawczy Adwokatury. Do przesłuchań przystąpiło 8 aplikantów II rocznika Izby warszawskiej, lubelskiej i siedleckiej. Pierwsze miejsca zajęli *ex aequo* apl. adw. Bożena Borkowska — Warszawa i apl. adw. Andrzej Chróś-

cicki — Siedlce, a trzecie miejsce — apl. adw. Sylwia Falzman — Warszawa; III miejsca nie przyznano.

Laureatom I etapu konkursu zostały wręczone nagrody na posiedzeniu Rady Adwokackiej w dniu 29.IX.1977 r. Do konkursu finałowego, zgodnie z regulaminem OBA, przystąpią aplikanci adw. Bożena Borkowska i Andrzej Chróścicki.

12. W dniu 12.IX.1977 r. rozpoczęły się zajęcia na Seminarium Techniki Żywego Słowa, zorganizowane dla aplikantów naszej Izby przez Ośrodek Badawczy Adwokatury. Wykłady i ćwiczenia prowadzone są przez wykładowców Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie i obejmują zagadnienia z dziedziny fonetyki, ortofonii oraz techniki i estetyki mowy. Kierownictwo Seminarium zostało powierzone adw. Henrykowi Nowogródzkiemu.

13. W piątą rocznicę śmierci adw. Stanisława Garlickiego, byłego dziekana Warszawskiej Rady Adwokackiej, dziekan adw. Maciej Dubois złożył w imieniu Rady kwiaty na grobie zmarłego.

14. Adw. Henryk Nowogródzki, członek Zespołu d/s Wymowy Sądowej Ośrodka Badawczego Adwokatury NRA, został zaproszony przez Zarząd Studenckiego Koła ZPP przy Wydziale Prawa i Administracji — w porozumieniu z Kołem Naukowym Prawników Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach — do wygłoszenia cyklu wykładów na temat „Sztuka wymowy sądowej”. Wykłady te odbyły się w dniach 11 i 12.V. 1977 r., wywołując wielkie zainteresowanie młodzieży akademickiej. Około 500 studentów zgromadziło się w auli Uniwersytetu Śląskiego.

Mówca nie ograniczył wykładu do zagadnień retoryki i oratorstwa, ale sięgał niejednokrotnie do nauk pomocniczych, poruszając zagadnienia

podstawowych zadań mówcy sądowego, zwłaszcza adwokata jego postawy i etyki.

Wykład został przyjęty przez słuchaczy z aplauzem. Po wykładach uniwersyteckich adw. Nowogródzki, na zaproszenie prezesa Sądu Wojewódzkiego w Katowicach, wygłosił w dniu 13.V.1977 r. 3-godzinny wykład na zajęciach szkoleniowych dla 33-osobowej grupy aplikantów na temat: „Sztuka wymowy sądowej i ustne motywy orzeczeń sądowych jako istotne czynniki kultury sędzenia”.

15. W dniu 28.IX.1977 r. nowo wybrany samorząd aplikantów adwokackich Izby w osobach: przewodniczący — Tomasz Kwiatkowski oraz członkowie: Bożena Borkowska i

Grzegorz Lewański złożył wizytę dziekanowi Rady.

16. Na posiedzeniu w dniu 29.IX.1977 r. Rada Adwokacka przyjęła do wiadomości przedstawioną analizę skarg i zażaleń za okres trzech kwartałów 1977 r. Liczba skarg, w porównaniu z analogicznym okresem 1976 r., wykazuje tendencję niższą.

17. Rada Adwokacka kontynuowała prace przygotowawcze nad uruchomieniem ambulatorium lekarskiego w budynku przy ul. Lekarskiej 7 dla członków Izby i ich rodzin. Projekt przewiduje funkcjonowanie gabinetów: stomatologicznego, kardiologicznego, internistycznego i zabiegowego.

adw. Andrzej Konopka

Izba wrocławska

Ireneusz Komorowski. W dniu 10 maja 1946 roku w Warszawie przed wicedziekanem Warszawskiej Rady Adwokackiej Tadeuszem Rekiem złożył ślubowanie adwokat Ireneusz Komorowski. W dniu 25 kwietnia 1946 r. został on wpisany na listę adwokatów Izby Warszawskiej z siedzibą w Łodzi. Przyrzekł on uroczysto, że pomny dobra Państwa Polskiego oraz godności stanu adwokackiego, obowiązki adwokata spełniać będzie zgodnie z prawem i słusnością, poświęcając się im z całą sumiennością i gorliwością, władzy okazywać będzie poszanowanie, a w postępowaniu kierować się będzie zasadami honoru i uczciwości.

Takim też był przez całe swoje życie.

Rada Adwokacka we Wrocławiu na posiedzeniu w dniu 24 sierpnia 1946 r., któremu przewodniczył dziekan Rady Adwokackiej prof. dr Witold Świda, uwzględniła zgłoszenie adwokata Ko-

morowskiego o przeniesienie siedziby z Łodzi do Wrocławia, postanawiając jednocześnie umieścić go na liście adwokatów Izby wrocławskiej. W Izbie tej koncentrowało się całe jego zawodowe i społeczne życie. Był wieloletnim sekretarzem Rady, a następnie wicedziekanem Rady Adwokackiej we Wrocławiu, organizatorem zespołów adwokackich na terenie Dolnego Śląska, pierwszym kierownikiem Zespołu Adwokackiego Nr 2, który za jego kadencji przeżywał swój największy rozkwit. Przez wiele lat był wizytatorem zespołów adwokackich (również na szczeblu Centralnego Zespołu Wizytatorów), był nauczycielem i patronem wielu aplikantów adwokackich, piastował również trudną funkcję członka Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej.

Był to adwokat o wspaniałym umyśle prawniczym, zdolny i pracowity. Te zalety wytworzyły w nim postać adwokata największego wy-